

The Holy See

KAPELA U DOMU SV. MARTE U VATIKANU

HOMILIJA PAPE FRANJE NA JUTARNJOJ SV. MISI

Ne nadamo se ideji ili lijepom mjestu, nego susretu

23. listopada 2018

Nadati se konkretno znači živjeti za susret s Isusom – rekao je jutros papa Franjo na misi u Domu svete Marte u Vatikanu, govoreći o nadi koja nije nešto apstraktno, te je istaknuo – Mudro je znati radovati se malim životnim susretima s Gospodinom.

Osvrnuvši se na pojmove „građanska pripadnost i baština“, o kojima govori prvo čitanje današnje liturgije, iz Poslanice Efežanima (Ef 2,12-22), Papa je rekao da su to darovi koje nam je dao Bog; to da nas je učinio „građanima“ sastoji se u tome da nam je dao identitet, osobnu iskaznicu. Bog je u Isusu, naime, ukinuo zakon kako bi nas pomirio, uklanjajući neprijateljstvo, tako da svi možemo pristupiti Ocu u jednom Duhu. On nas je učinio sugrađanima svetih u Isusu. Naš je identitet upravo u tomu da nas je Gospodin izliječio, da smo izgrađeni u zajednici i da imamo u sebi Duha Svetoga.

Bog nam, dakle, daje da hodimo prema baštini, sigurni da smo Njegovi sugrađani i da je On s nama – rekao je Sveti Otac i protumačio – Baština je ono što tražimo na svojem putu i što ćemo primiti na kraju. No, treba je tražiti svaki dan. Ono što nas vodi na putu našeg identiteta prema baštini jest upravo nada, možda najmanja, najteže razumljiva vrlina.

Vjera, nada i ljubav su dar. Vjeru je lako shvatiti kao i ljubav. Ali što je nada? – upitao je Papa i odgovorio – To znači nadati se nebu, susretu sa svecima, vječnoj sreći. Ali, što je nebo? – ponovo je upitao Papa i odgovorio – To znači živjeti u nadi i hoditi prema nagradi, prema radosti koju nemamo ovdje, ali ćemo je imati tamo..., to je teško shvatljiva krepost. To je ponizna krepost koja nikada ne razočarava. Ako se nadate, nikada nećete biti razočarani. Nada je također konkretna

krepost. No, kako može biti konkretna ako ne poznamo nebo ili ono što nas čeka? Naša je baština nada. Ne nadamo se ideji ili lijepom mjestu, nego susretu. Isus uvijek ističe tu dimenziju nade, odnosno to iščekivanje susreta.

Evandjelje današnje liturgije (Lk 12,35-38) govori o susretu gospodara koji se vraća sa svadbe. Radi se o susretu s Gospodinom, nečem konkretnom, i da bismo ga razumjeli, papa Franjo se poslužio konkretnim primjerom i istaknuo da kada misli na nadu, dolazi mu na pamet slika trudne žene koja čeka dijete. Ode liječniku i pokaže mu ultrazvuk, vidi da je sve u redu s djetetom. Radosna je i čitavo vrijeme gladi trbuh kako bi milovala dijete; iščekuje dijete, živi čekajući dijete. Ta nam slika može pomoći da shvatimo da nada znači živjeti za susret. Ta žena zamišlja kakvo će biti dijete, neprestano zamišlja susret s djetetom.

Istaknuvši sliku trudne žene kako bi nam pomogao shvatiti što je nada, i upitati se nadamo li se konkretno ili pomalo rastreseno, gnostički, Papa je naglasio da je nada konkretna i svakodnevna, jer je susret. Svaki put kad susretnemo Isusa u euharistiji, u molitvi, u evanđelju, u siromašnima i u zajedničkom životu, činimo jedan korak više prema tom konačnom susretu. Mudrost je znati radovati se malim životnim susretima s Isusom, pripremajući se za onaj konačni susret.

Na kraju je Sveti Otac još naglasio da se riječ identitet odnosi na to da smo izgrađeni u zajednici, a baština je snaga kojom nas Duh Sveti vodi s nadom, te potaknuo da se pitamo jesmo li kršćani ako kao baštinu čekamo nebo u apstraktnom smislu ili kao konkretan susret.